

מסורת הש"ס

היה מביא פרק שני סוטה

י"א.

עין משפט
נר מצוה

בבא מ"א פ"א מ"ג
פסוק ה"ב (ב)
אב"ד מ"א פ"ג מ"ג פסוק
ה"ג י"ג פסוק ע"א
בבא מ"א פ"ג מ"ג פסוק
ה"ג י"ג פסוק ע"א
ג' ה' (מ"א) פ"ד מ"ג
פסוק ה"ג (ז)

תורה אור השלם

1. וקצת הבין מן
הפסוק את אוקרנה
והקטיר המזבח ואחר
ישקו את האשה את
הקטיר. במדרש כי
2. ולקח מבין מיד
האשה את טהרת
הקטיר ודקדק את
הפסוק לפני ה' והקריב
אתה אל המזבח.
במדרש ה' כה
3. וידו תביאנה את
אש ואת הולב על
המזבח וביאנו את הטהרה
לקדש אתו תפוסה לפני
ו' וקרא ל'.

תוס' שאנץ (הפסד)

ובענין לא הויה חציצה
בדורות הכתוב הוא דברי
שניהם אבל החם נבי דבי
שומעין אם אחד מהם
היה מניח ידו תחת יד
החבר הויה חציצה לפי
שאינו גורר הכתוב שיהו
שניהם שומעין וקרא יד
הבא ה"פ ולא מירי
שהבין מניח ידו תחת
ידה משפ דהויה חציצה
אלא ידו שבתן תופס
אור הכלי למטה והבעלים
אחיהם לפעול וליבא
חציצה כלל וז"ל מניח גבי
ביכורים שבהן היה אחת
בשפתו כלומר באותו
הכלי והבעלים למטה וזכו
כן גבי מנחת סוטה דאמר
איכא שיר בעלי ידויה
לפעול ויד כהן למטה
וכמו כן פ"ק דקידושין
גבי הסמיכות והתפוסות:
והנה ונהני קמץ והקטיר
אבל מלח לא קמץ דהא
פשיטא דכתיב על כל
קרבן הקטיר מלח וכן
במנחות לא קמץ מלח
אבל ל"ל ר"פ היה כמא
קמץ לה לפי ששונה
שם סדר מנחות באריות
והנה וקמץ קמץ היה הא
לפי שיש מנחות שאין
טענות מנחות דאמר
כ"ל המנחות באות
מזה וכן יש הרבה מנחות
שאין טענות קמץא כגון
מנחות כהן ומנחות נסכים:
(ג) ומנחת חטאות אבות
הדרשן וק' דעל כרחי'
כבודא ליה להא טגא
דמקריב מנחתה ואחר כך
משק דאו קידשה בכלי
שרת דא כבודא ליה
דמשק ואח"כ מקריב
מנחתה א"כ לא קידשה
עדיין בכלי שרת וא"כ
תיפוק לחולין (ג) וא"כ
למה הכי ומ"ק המנחה
ואחר כך אמרה טמאה אני
ונשפתי ומנחות מתפורות
אבות הדרשן דמשקע אורח
הקטיר וזו משיקן אותה
דאמא מתחיקה המחיקה
בשביל שמת תורה ולא
מחוק לא עד לצורך וי"ל

דסיירי ונמחקת שלא כדון
דסבור דמחקת קודם
לעולם ההשקפה היו אתר
הקטרה: ג' אמר
ו' אלעזר ל' יאשיה דתריה
אמורא היה וכו' וזו כפי
יאשיה חגא ב' פלוגתא דר' יונתן
בבבא מ"א פ"ג מ"ג פסוק
ה"ג י"ג פסוק ע"א

היה נוטל. בירושלמי כתיב ולקח הכהן מיד האשה את מנחת
הקנאות וכו' על ידו הוא מניח ולא על ידה הוא
מניח אלא מכאן שהיה נוטלה מתוך כלי חול וטומנה בכלי שרת
היינו משמע דלא כפירוש רש"י דפירש דבעל היה נוטל ומניחו
למזבח דקידוש המנחה כשירה (ב) כהן
מיהו מזהו כהן לטובל המנחה מידה
ומאחר שהיה נוטלה היה נטמנה כמו
כן למחך כלי שרת:

ובהן מניח את ידו תחתיה. הא
דאמרינן מן למינתי וכן
ומכאן את ידו תחתיה ולא קמץ כהן
(א) ומכאן את ידו תחתיה ולא קמץ כהן
בכהן ירושלמי וכן מניח את ידו
תחתיה ואין הדבר כיעור מניח מפה
ואינו מונח מזה כהן זקן ואפילו
מימא כהן ילד שאין ילד הרע מצייה
לשעה תי' ר' חייא כוטה גידמת שני
כהנים מנישין על ידיה אצל בגמרא
דין אמרינן בסוף פרק חרשה
(לקמן דף ס.) דגידמת לא היתה שמה
וי"ל דפליגי אי צענין קרא כדכתיב:
הניף והגיש. בירושלמי יליף הא

ידאמר כפרך כל המנחות

(דף ס.) והבאת לרבות מנחת
העומר להגשה והקריבה לרבות
מנחת סוטה להגשה וכתיב כמיה
והרים והקים הוא מנחתו ככר קדמה
ומהם יליף נמי דשירה נאכלין
דכתיב כמיה והנחתה מן המנחה
לנאכל וכו' (א) ואחר ישקו פסוק
ז"ל אשירשומו ניב. פירוש ואע"פ
שהקריב מנחתה ככר והוא הקריב
שלא קדש ענד כהניו דלא מחוק
למגילה כלל עד לאחר הקרבה
דמוחק לה כמר הכי ונראה דלאו
דוקא נקט דקרא אחי לרשומו ניב
דכיון דכתיב ומה מנחתה שמעין
אי רשומו ניב דלאו מחו הוא דהא
ממעטניהו חסם דאין מעטין
קנקמוס למחך הדיו משום דרשומו
ניב וזו כתב שאינו יכול למחוק
אלא עיקר קרא לאס הקריב מנחתה
ואחר כך השקה כשירה דדריש רבי
שמעון והשקה קמא והכי אמרינן
בירושלמי דלרנן הקריב מנחתה
ואח"כ השקה כשירה והתם דריש
אליביו דרנן ואחר ישקו למערינן
וה"ג חסם ואחר ישקה על כרחה
שלא טעומה מודה ר"ש לחכמים
שאס השקה ואחר כך הקריב מנחתה
שהא כשירה ומודים חכמים לר'

שמעון שאס הקריב את מנחתה וכו' השקה
כשירה מה מנחתה וכו' ור"ש אומר
המים הן בודקין אותה מאי טעמא דרנן
מנחתה וכו' מנחתה וכו' מנחתה וכו'
מאי טעמא דרבי שמעון וכו' וכו' וכו'
ומקריב ר"ש אומר כותב ומקריב ומחוק
ומשקה כלי עולם מודו
שמחיקה סמוך להשקה ומו גרסין חסם
קרנה מנחתה ואמרה
אני שמה מערינן אותה ומשקה אותה
בעל כרחה כרבי שמעון
כרס כרנן ככר שמה השתא איך לך
לממלא אף על גב
דלרנן דרשין והשקה במלח לאונוס
קא סברי דאונוס
במחיקת מגילה תליא מילתא וקרא
יתירא קא דרש לאונוס:
ורבי

אז אס כל אלה קודמין להשקה
ופליגי זה רבי שמעון ורנן:

ה"ג
דסיירי ונמחקת שלא כדון
דסבור דמחקת קודם
לעולם ההשקפה היו אתר
הקטרה: ג' אמר
ו' אלעזר ל' יאשיה דתריה
אמורא היה וכו' וזו כפי
יאשיה חגא ב' פלוגתא דר' יונתן
בבבא מ"א פ"ג מ"ג פסוק
ה"ג י"ג פסוק ע"א

היה נוטל. בירושלמי כתיב ולקח הכהן מיד האשה את מנחת
הקנאות וכו' על ידו הוא מניח ולא על ידה הוא
מניח אלא מכאן שהיה נוטלה מתוך כלי חול וטומנה בכלי שרת
היינו משמע דלא כפירוש רש"י דפירש דבעל היה נוטל ומניחו
למזבח דקידוש המנחה כשירה (ב) כהן
מיהו מזהו כהן לטובל המנחה מידה
ומאחר שהיה נוטלה היה נטמנה כמו
כן למחך כלי שרת:

דכתיב זאת בשני אנשים ושני בועלין דכתיב
עלמא לא פליגי בהאשה שותה ושונה דכתיב
תורת כי פליגי באיש אחד ושני בועלין בשני
אנשים ובעל אחד ת"ק סבר תורת "לרבו"י
כולהי זאת למעוטי איש אחד ובעל אחד
ורבנן בתראי סברי זאת למעוטי כולהי תורת
לרבו"י שני אנשים ושני בועלין ור' יהודה
זאת למעוטי תרתי תורת לרבות תרתי זאת
למעוטי תרתי איש אחד ובעל אחד איש
אחד ושני בועלין תורת לרבו"י תרתי שני
אנשים ובעל אחד שני אנשים ושני בועלין:

הדרן עלך היה מביא

היה נוטל את מנחתה מתוך כפיפה
מצרית ונותנה לתוך כלי שרת
יונותנה על ידה וכהן מניח (ב) ידו מתחתיה
ומניפה הניף והגיש קמץ (ב) והקטיר והשאר
נאכל לכהנים ויהי משקה ואחר כך מקריב
את מנחתה ואח"כ היה משקה שנאמר ו' ואחר
ישקה את האשה את המים אם השקה ואחר
כך הקריב את מנחתה "כשרה: ג' אמר
ליה רבי אלעזר לרבי יאשיה דרדיה לא
יתבא אברעך עד דמפרשת לה להא מילתא
מנין למנחת סוטה שטעונה מנחתה מנא לן
והנה כתיב בה בבעלים מנח"ל (א) אחיאי יד יד
משלמים כתיב הכא יולקח הכהן מיד האשה
וכתיב חסם ידיו תביאנה מה כאן כהן אף
להלן כהן ומה להלן בעלים אף כאן בעלים
הא כיצד מניח ידו תחת ידי הבעלים ומניף:
הניף והגיש קמץ וכו' היה משקה ואחר כך
מקריב את מנחתה: הא אקריב הכי קאמר
סדר מנחות כיצד הניף והגיש קמץ והקטיר
והשאר נאכל לכהנים ובהשקאה גופה
פליגי רבי שמעון ורבנן דרבנן סברי משקה
ואח"כ מקריב את מנחתה ורבי שמעון
סבר מקריב את מנחתה ואחר כך משקה
שנאמר ו' ואחר ישקה: ואם השקה
ואחר כך הקריב את מנחתה כשרה:
ת"ר

היה נוטל את מנחתה מתוך כפיפה
מצרית ונותנה לתוך כלי שרת
יונותנה על ידה וכהן מניח (ב) ידו מתחתיה
ומניפה הניף והגיש קמץ (ב) והקטיר והשאר
נאכל לכהנים ויהי משקה ואחר כך מקריב
את מנחתה ואח"כ היה משקה שנאמר ו' ואחר
ישקה את האשה את המים אם השקה ואחר
כך הקריב את מנחתה "כשרה: ג' אמר
ליה רבי אלעזר לרבי יאשיה דרדיה לא
יתבא אברעך עד דמפרשת לה להא מילתא
מנין למנחת סוטה שטעונה מנחתה מנא לן
והנה כתיב בה בבעלים מנח"ל (א) אחיאי יד יד
משלמים כתיב הכא יולקח הכהן מיד האשה
וכתיב חסם ידיו תביאנה מה כאן כהן אף
להלן כהן ומה להלן בעלים אף כאן בעלים
הא כיצד מניח ידו תחת ידי הבעלים ומניף:
הניף והגיש קמץ וכו' היה משקה ואחר כך
מקריב את מנחתה: הא אקריב הכי קאמר
סדר מנחות כיצד הניף והגיש קמץ והקטיר
והשאר נאכל לכהנים ובהשקאה גופה
פליגי רבי שמעון ורבנן דרבנן סברי משקה
ואח"כ מקריב את מנחתה ורבי שמעון
סבר מקריב את מנחתה ואחר כך משקה
שנאמר ו' ואחר ישקה: ואם השקה
ואחר כך הקריב את מנחתה כשרה:
ת"ר

שמעון שאס הקריב את מנחתה וכו' השקה
כשירה מה מנחתה וכו' ור"ש אומר
המים הן בודקין אותה מאי טעמא דרנן
מנחתה וכו' מנחתה וכו' מנחתה וכו'
מאי טעמא דרבי שמעון וכו' וכו' וכו'
ומקריב ר"ש אומר כותב ומקריב ומחוק
ומשקה כלי עולם מודו
שמחיקה סמוך להשקה ומו גרסין חסם
קרנה מנחתה ואמרה
אני שמה מערינן אותה ומשקה אותה
בעל כרחה כרבי שמעון
כרס כרנן ככר שמה השתא איך לך
לממלא אף על גב
דלרנן דרשין והשקה במלח לאונוס
קא סברי דאונוס
במחיקת מגילה תליא מילתא וקרא
יתירא קא דרש לאונוס:
ורבי

אז אס כל אלה קודמין להשקה
ופליגי זה רבי שמעון ורנן:

ה"ג
דסיירי ונמחקת שלא כדון
דסבור דמחקת קודם
לעולם ההשקפה היו אתר
הקטרה: ג' אמר
ו' אלעזר ל' יאשיה דתריה
אמורא היה וכו' וזו כפי
יאשיה חגא ב' פלוגתא דר' יונתן
בבבא מ"א פ"ג מ"ג פסוק
ה"ג י"ג פסוק ע"א

דרי' יהודה דריש זאת למעוטי שאשה שונה ושונה על ידי בעל א'
אס חור וקונה לה דריש מורת לרבות ששונה פעם שניה על ידי
בעל שני. ומדקאמר ר' יהודה דע"י בעל שני חוזרת ושונה מכלל
דלמנא קמא אפילו בעל א' משקה שני פעמים והיינו דפריקנא ומנא
קמא הא כתיב זאת ומא' קא ממעט
מיהו: דכתיב זאת. ומסתברא
בעל זה פעם אחרת: שני אנשים
ושני בועלים. לאחר שהשקה זה מה
וישאלת לאחר וקונה לה מבעול אחר:
לכתיב סורס. והא מיהו אלא
לרבו"י: ור' יהודה. כתיב ליה
וכו' לאחר שריבה הכתוב ומיעט
ולא פירש מה ריבה ומה מיעט על
כרחק לא מסרן הכתוב אלא לחכמים
לפרש לך לפי מנחתם מה ריבה
ומה מיעט ומסתברא דריבירא אשני
אנשים קאי ואפילו צבעל אחד ולא
אשני בועלים ובעל אחד כיון דקונה
לה ככר ומנחתא נקיה נראה הדבר
שאדם קנטרין הוא ומתכוין להקטירה
הילכך לא שנה מחשד ראשון ולא
שנה מאחר:

הדרן עלך היה מביא

היה נוטל את מנחתה מתוך כפיפה
מצרית ונותנה לתוך כלי שרת
יונותנה על ידה וכהן מניח (ב) ידו מתחתיה
ומניפה הניף והגיש קמץ (ב) והקטיר והשאר
נאכל לכהנים ויהי משקה ואחר כך מקריב
את מנחתה ואח"כ היה משקה שנאמר ו' ואחר
ישקה את האשה את המים אם השקה ואחר
כך הקריב את מנחתה "כשרה: ג' אמר
ליה רבי אלעזר לרבי יאשיה דרדיה לא
יתבא אברעך עד דמפרשת לה להא מילתא
מנין למנחת סוטה שטעונה מנחתה מנא לן
והנה כתיב בה בבעלים מנח"ל (א) אחיאי יד יד
משלמים כתיב הכא יולקח הכהן מיד האשה
וכתיב חסם ידיו תביאנה מה כאן כהן אף
להלן כהן ומה להלן בעלים אף כאן בעלים
הא כיצד מניח ידו תחת ידי הבעלים ומניף:
הניף והגיש קמץ וכו' היה משקה ואחר כך
מקריב את מנחתה: הא אקריב הכי קאמר
סדר מנחות כיצד הניף והגיש קמץ והקטיר
והשאר נאכל לכהנים ובהשקאה גופה
פליגי רבי שמעון ורבנן דרבנן סברי משקה
ואח"כ מקריב את מנחתה ורבי שמעון
סבר מקריב את מנחתה ואחר כך משקה
שנאמר ו' ואחר ישקה: ואם השקה
ואחר כך הקריב את מנחתה כשרה:
ת"ר

שמעון שאס הקריב את מנחתה וכו' השקה
כשירה מה מנחתה וכו' ור"ש אומר
המים הן בודקין אותה מאי טעמא דרנן
מנחתה וכו' מנחתה וכו' מנחתה וכו'
מאי טעמא דרבי שמעון וכו' וכו' וכו'
ומקריב ר"ש אומר כותב ומקריב ומחוק
ומשקה כלי עולם מודו
שמחיקה סמוך להשקה ומו גרסין חסם
קרנה מנחתה ואמרה
אני שמה מערינן אותה ומשקה אותה
בעל כרחה כרבי שמעון
כרס כרנן ככר שמה השתא איך לך
לממלא אף על גב
דלרנן דרשין והשקה במלח לאונוס
קא סברי דאונוס
במחיקת מגילה תליא מילתא וקרא
יתירא קא דרש לאונוס:
ורבי

אז אס כל אלה קודמין להשקה
ופליגי זה רבי שמעון ורנן:

ה"ג
דסיירי ונמחקת שלא כדון
דסבור דמחקת קודם
לעולם ההשקפה היו אתר
הקטרה: ג' אמר
ו' אלעזר ל' יאשיה דתריה
אמורא היה וכו' וזו כפי
יאשיה חגא ב' פלוגתא דר' יונתן
בבבא מ"א פ"ג מ"ג פסוק
ה"ג י"ג פסוק ע"א

(א) נע' חסופת פטריה
כס: דרי' המלך וכו'
וחסופת מנחות יד' דרי' לא
וכס: מורה דנרסמה היה קמץ
ומל' והקטיר: (ב) נע' (א) נע' (א)
נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(ד) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(ה) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(ו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(ז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(ח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(ט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(י) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(יא) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(יב) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(יג) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(יד) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(טו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(טז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(יז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(יח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(יט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(כ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(כא) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(כב) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(כג) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(כד) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(כה) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(כו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(כז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(כח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(כט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(ל) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לא) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לב) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לג) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לד) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לה) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לט) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לכ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(למ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לנ) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לו) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לז) נע' (א) נע' (א) נע' (א) נע' (א)
(לח) נע'